

Landskap: Skåne Upptecknat av: Olva Lööfsson
 Härad: Bojäre Adress: Ekelid Houf
 Socken: Houf Berättat av: Fru Petronella Lundgren
 Uppteckningsår: 1949 Född år 1858 i Langalag Houf

Handverkare M.M.

NM. 38

Präiddans ö. sämverskov.	s. 1.
Tillverkning av knappar.	s. 2.
" " k. almbätter.	s. 2.
Färgeri.	s. 2.
Färgeri, handskar, smycken m. m.	s. 2.
Saker som sjövännen hade med sig hem.	s. 3.
Pig- och dränglöv.	s. 3.
Gudmoderns gåvor t. barnet.	s. 3.
Fästmans - ö. fästnögåvor.	s. 4.

Hantverkare Söväl kläder som skodon syddes i hemmen av kringvandrande skräddare och skomakare. Två gamla skräddare har jag hört omnämas, Nybo Bengten och Skräddare Pären, den ene bratt i Roufs och den andre i Västra Rarups församling. De voro båda före 1860 de sydde både mans och kvinnodräkter. De sydde efter den mod de voro bärda till, och det var inte lönt att försöka vilja ha ändrat på den. På 1860 talet kom det till Rouf en musiksergeant Nilsson, som lärt skräddareyrket och utövade det vid sidan om sin tjänstgöring. Han var den förste som började med nya mödeler för männen, och var den förste som använde symaskin. Hans döttrar blevo sedan skickliga sömmerskor och voro de som skulle sy de finaste dräkterna. Efter hand blev det flera kvinnliga sömmerskor, efter modernas förändring kunde inte de gamla skräddarna hinna alla

Har inte hört att folk här tillverkade andra
knappar än träknappar till linnen, och såda-
na som kläddes över färdiga knappformar.
Halmhatter användes inte mycket, och de
som använde dem köpte dem färdiga i Bästad.
Det fanns visserligen ett par gamla föser som flä-
tade halm och gjorde hatter av men det var en-
dast till barn och kostade 95 öre pr. st.
Färgeri fanns bad i Bästad och Västra Karup
där de kunde få färgat garn och tyg samt
prässa tyget. I Bästad var Dala Gullefabrik
där badmallen kunde bli beredd. Hoen fanns
Garveri för skinnberedning. Finare tyger
köptes bad i allmänhet antingen på märkna-
den eller i handelsbutikerna i Bästad.
Västgötaknallarna hade nog också tyger att
sälja. Hoen handskar köptes i Bästad, billiga
Smucken hade gårdvaruhandlarna att sälja
och de fanns ju i varje handelsbutik.

Det var många olika saker som sjömännen brukade ha med sig hem, porshin, hela serviser och enstaka muggar och koppar, mest Engelskt, men annat också Holländska ingefärs krukor, och de som fero så långt som till Tschon hade de barse saker därifrån.

Vackra huvuddukar och schalar, äkta persiska, och fina dubbelvärdade Engelska samt diverse kuriositeter såsom småskalor koraller m m. Det berodde ju mycket på deras egen smak vad de tyckte bara vackert, och vad de hade råd till.

Det ingick i lönen till drängar och pigan diverse klädespersedlar stumpor toffelkor fräskor och kängor eller stölar samt hembädd till en klänning eller ett par byxor efter överenskommen melse. Gulmodern brukade ge en klänning till första årsdagen ^{och} hel uppsättning underkläder. Sedan till konfirmationen brukade hon ge någon sak

Fästmans och fästmögar. Det var mycket beroende på burs och ens smak vad de ä ämne håll tyckte om och hade råd till. Vid mitten av 1800-talet brukades inte någon egentlig förlöning, fästman och fästmö följdes åt till stormarknaden i Båstad där köpte hon åt henne en stor bacher schal som hon gick klädd i på marknaden, samt psalmbok och möjligen öronringar, men förlöningsring var ännu inte kommen i bruk, därmed var förlöningen eklatant. Det var rättrika brudpar som bruden fick ära sin svärmors bigselring och den var inte slät. Men på 60-talet blev allmänt bruk med slät förlöningsring och sedan dylik bigselring. Fästmanen skulle ge sin brudgum stämpor och brudgums skjorta, sedermera blev det bruk att hon gav honom handarbetade saker, Ex. förs- stygnsbroderade byxhången m m. d. l.